

ס מעבר למפרץ

קשה היה לקרוא את אדן בשם צעיר ישראלי... זכרנו עברית פיור לאורך משפטיו... ילים אנגליות לרוב, כשחיבר שירים, דבר הרבה לעשותו בהצלחה לא מבוטלת, ביכר שות זאת באנגלית. היא גדל והי בתנאים מרניים שהם בגדר חלום כמעט לכל צעיר ישראלי. הוא היה נער חוש חברתי כלשהו, א שפע ידידות ואהבת רעים, כצבר הממוצע. אולם אדן גרץ סימל בעיה ישראלית אופיינית: הוא היה צעיר שלא ראה שום אפיק יפוק שאיפותיו האדירות, הוא הרגיש על ל צד בקיומו של דור קשיש, חוק ועיקש, יחסם בפניו את הדרך, לא נתן לו להתפתח... הירות הדוהרת שהתאימה לאופיו.

שני הוריו של אדן הם אישים חזקים מאד, ושר בשל כוח אופיים היה קשה להם לדור בכפיפה אחת. אמו, בעלת בית חרושת חיפאי לקרמיקה, הנחילה לו את החוש האומנותי הרבה, אביו, עשיר מופלג בעיר הספנים הרמנית ליבק, שאיבד את הונו, עלה ארצה וטי פס שוב לגדולה כלכלית תוך כדי מאבק עקשני, הנחיל לו חוש תוקפני בלתי מתפשר. לי שתי התכונות הוסיף אדן, ילד הפלא, תכונות

הצוות, רבי החובל והכעל: הצאת שהשתתף בדומה הימית הגדולה, על סיפון א/ק אברהם גרץ. התמונה צולמה בשעת שהותה של האניה בנמל חיפה, מראה את ציירי השלטים עסוקים בציור הודעות „אין כניסה לזרים“ לפי הוראת אדן גרץ, שביקש בדרך זו למנוע את הכניסה לאנשי הנמל שהיו שואלים עליו. בתמונה משמאל: אדן במדי רבי החובל עומד ליד אביו. בעלי האניות היינץ רנדולף גרץ, שהצליח השבוע לשכנעו לרדת מן האניה.

(ראה שער)

- „Full Ahead. Three-One-Oh.“
- „Full Ahead. Three-One-Oh, Sir.“
- „Starboard Four. Two-Five-Five.“
- „Starboard Four. Two-Five-Five it is, Sir.“
- „Port Two. Three-Double-Oh.“
- „Port Two. Three-Double-Oh, Sir.“*

על הגשר עמד בחור בן 23, בעל זקן שחור, בדומה לזה שעטר את לחיו של אורן סון וולס בסרט מקבת, עיניים עצובות, מעין כובע-גרב שחור לראשו ומעיל קצר האם בהיר על כתפיו. הפקודות האנגליות שנפלו טו מקו הידהדו על פני המים; היא כמעט שלא נזקק למכשיר הקשר הפנימי של האניה.

מרחוק רמזו האורות היפים של הר הכרמל. רוח מרס קרירה נשבה על פני הים והי שקט. א/ק אברהם גרץ, בת 5686 טון, חתכה את המים ללא מאמץ. משהו מיוחד ריחף על פני האניה, איש לא דבר, אך הכל הרגישו בו. חש בדבר המלח הכשיר ש עמד דומם מאחורי ה הגה. חש בו הקצין ה שני, שעמד בפניו ה גשר. חשו בו שלושה העתונאים, חברי מערכת העולם הזה, שהוזמנו על ידי רבי החובל להיות נוכחים במאורע. חש בו הגבר היפה, בן 49, שהתחל בגאווה עצורה ברבי החובל הצעיר, בנו. ויותר מכולם חש בו רבי החובל עצמו, אדן גרץ.

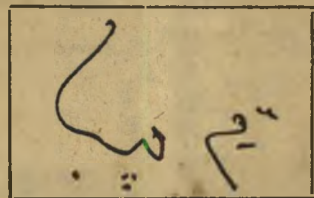
כי היה זה רגע גדול של נצחון. חלום חייו של אדן התגשם. הוא עמד כמפקד על גשר של אניה „שלו“, אניה שושאה את שם

סבו, ושהיתה שייכת לחברת אביו חברת דיזונגף ושות' בע"מ. הוא הוביל את האניה הזאת לנמל חיפה, נמל ביתו. כשהטילה האניה את העוגן מחוץ לנמל, אחרי שרבי החובל הצעיר העביר אותה ב זריזות גאה בין האניות שהיו פזורות בים, התכנסו רבי החובל ואורחיו פתא הקטן. אדן גרץ מזג להם בהתרגשות עצורה כוס ויסקי סקוטי. הוא כבר חי את בוקר יום המחרת, כשחפפה הידולה, המלאה אויביו ושונאיו, תפקה את עיניה אחרי תנומת ליל-שבת ותראה אותם — את האניה ואת רבי החובל, תראה ותתפוצץ. אחד העתונאים הרים את הכוס, כרף ברי כה היחולית: „לגרץ האב, לגרץ הבן ול גרץ האניה!“

סירה קטנה קרבה

עם עלות השחר על הר הכרמל נמוגה התגיגית של הלילה. סירה קטנה קרבה לי אניה, הביאה אתה רוח צוננת.

מן הסירה ירד הנוט, גם הוא רבי חובל, שהי יה צריך להכניס את ה אניה לנמל. הרבר הפך לדרמה אילמת. זה בצד זה עמד רבי החובל ה ותיק ורבי החובל הצ עיר. האחד שופע בוז וזלזול, השני מתוח ו תוקפני.

התימת אדן גרץ

כל תנועה מתנועותיו של הנוט הביעה את דעתו הסופית והמפורשת, שאין מקומו של אדן גרץ על גשר הפיקוד, שמקומו לכל היותר על הסיפון כמלח כשיר. כל תנועה מתנועותיו של אדן גרץ הביעה את החלטתו העיקשת לשבור את כל אשר הנוט ייצג! שלטונות ההפנות הישראלית, רבי החובלים התיקים ואולי גם ממשלת ישראל הביורוקרטית.

בהתאם למקובל, הפליט הנוט את פקודו: תיו באזני מפקד האניה, שמסר אותן לאנשיו, כפקודותיו שלו. הנוט הצליח לעשות זאת בצורה שנתקבל הרושם הברור שרבי-אלוף מר סר הוראה לטוראי ראשון. אדן גרץ הבחין ב דבר, והוא התפתל תחת העלבוני.

* הקבלה לתפילה הנוצרית: „לאלוהים האב, לאלוהים הבן ולארוהים רוח הקודש ו...“

„ישר לפנים. שלוש—אחד—אפס (סיבובי מהירות).“
„ישר לפנים. שלוש—אחד—אפס, אדוני.“
„ארבעה ימינה. שנים—חמש—חמש.“
„ארבעה ימינה. שנים—חמש—חמש כן הוא, אדוני.“
„שנים שמאלה, שלוש—כפול—אפס.“
„שנים שמאלה, שלוש—כפול—אפס, אדוני.“

